

La pregaria

La mar, dins sas fonzors, aapta un marinièr;
Sa maire, qu'o sap pas, quilha au sant candelièr

Als pès de Nòstra-Dòna un ciri long e tèu:
" Qu'age bon vent, mar bèla, e que me tòrne lèu!"

De lònga, puòi, als vents para e tiba l'aurelha;
Lo jorn, mans jonchas, prega, e tota la nuòch velha.

L'icòna escota, grèva e trista, lo cais sarrat:
Sap qu'es perdut, ailàs, lo filh tant esperat.

Costadinos Cavafis revirat del grec moderne per Marcèl Cortiade.

La pregaria

La mar, dins sas fonzors, aapta un marinièr;
Sa maire, qu'o sap pas, quilha au sant candelièr

Als pès de Nòstra-Dòna un ciri long e tèu:
" Qu'age bon vent, mar bèla, e que me tòrne lèu!"

De lònga, puòi, als vents para e tiba l'aurelha;
Lo jorn, mans jonchas, prega, e tota la nuòch velha.

L'icòna escota, grèva e trista, lo cais sarrat:
Sap qu'es perdut, ailàs, lo filh tant esperat.

Costadinos Cavafis revirat del grec moderne per Marcèl Cortiade.